

1453 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 1454

var lige saa sikker paa at beholde sit Eshverv som en anden Mand paa at beholde sin Eiendom, naar han har faaet Skjæde derpaa. Jeg talte heller ikke om en Næringsvet, men jeg talte om den Sikkerhed, der var ved at komme i Besiddelse af et Embede, og det vilde det ærede Medlem efter min hele Udvikling have kunnet forstaa, naar jeg nemlig sagde, at, naar en Embedsmand har faaet høiere Indtægt, have vi ikke haft Exempel paa, at han er kommen og har sagt til Staten: Tag nu Lidt fra mig; thi jeg har Mere end fornødent.

Ogenbøll: Det ærede Medlem sagde, efter min Optegnelse ialtsald, at Embedet er at betragte som en Eiendom; men det Spørgsmaal forekommer mig at være saa ubetydeligt, at jeg ikke paa nogen Maade vil være uenig med det ærede Medlem derom, men med Glæde accepterer den Forklaring, han nu gav.

Finantsministeren (Jonnesbech): Jeg kan ikke fralægge mig, at det er forekommet mig, at de to ærede Herrer paa den anden Side, der have talt (N. Rasmussen og Claus Johansen), i det Hele se noget skjævt paa Embedsforholdene. Det er mig umuligt at værges mig derimod baade isølge den hele Betragtning, de have søgt at gjøre gjældende, og isølge enkelte af de Udtryk, de have brugt; men da det for en væsentlig Del allerede er indbegaaet af to andre ærede Medlemmer, skal jeg forsaavidt ikke opholde mig derved. Kun vil jeg sige, at det staar klart for mig, at, medens saa at sige hele den øvrige Befolkning har ulige gunstigere Billaar, end den har havt tidligere, have Embedsmændene vedblivende de samme Billaar, samtidig med, at Byrderne for dem ere blevne større. Der kan navnlig ved en Sammenligning mellem de Herrers Stilling og Embedsmændenes efter min Formening ikke være Tvivl om, hvem der mest er gaaet frem i Gøne til at bære Byrderne, enten de og deres Standsfæller eller Embedsmændene. — De to ærede Medlemmer have fremdraget forskellige Ytringer, der dels ere fremkomne fra mig ved Sagens 1ste Behandling, dels findes i min Skrivelse af 11te April d. N. Hvad de af mig ved Sagens 1ste Behandling fremsatte Ytringer angaar, vil jeg bede de ærede Herrer erindre, hvorledes de fremkom, erindre, at Svaret tilbørlig retter sig efter Udtale. Og med Hensyn til de paagjældende Ytringer i min Skrivelse siger jeg, at jeg ikke har tvivlet om, at det var af de Ting, som laa Folkethinget mindre paa Sinde, om Lønningerne stod i et rigtigt Forhold ligeoverfor de høiere Em-

bedsmænd, end om de stod i rigtigt Forhold ligeoverfor de lavere lønede Embedsmænd. Der findes Exempler paa, at man i selve Folkethinget har taget Initiativet til at give enkelte lavere stillede Embedsmænd et Lønningstillæg, samtidig med, at man har havt megen Bansekighed ved at faae Tilleg endog blot af samme Størrelse til Folk, der i sig bære Spiren til at kunne avancere. Men dertil kommer den hele Betragtning, som Folkethinget og de Herrer Medlemmer derovre gjøre gjældende ligeoverfor det her foreliggende Spørgsmaal, idet de betragte det, som om der alene var Tale om et Dyrtidstillæg, medens jeg gjentagne Gange har værgt mig mod en saadan Betragtning, ligesom ogsaa det Lovforslag, jeg tillod mig at forelægge, aabenbart gaar ud paa, som jeg udtalte mig i Formiddags, at søge at bringe det Forhold tilvoie mellem Arbejde og Ansvar og Lønning, som man fandt passende og rigtigt i Maret 1870. Det beder jeg ærede Medlemmer at lægge vel Mærke til, naar de ville sammenligne mit Forslag med det, der foreligger nu fra det andet Thing. — Fremdeles har et af de ærede Medlemmer — jeg tror, det var det ærede Medlem her ligeoverfor mig (Johansen) — taget det fortrydeligt op, at der i min Skrivelse stod, at det ikke gav noget sundt Forhold mellem de Overordnede og de Underordnede, at det ikke gav den rette Aand — om De ville — den rette Disciplin — i Administrationen, naar man paa en Maade anviste de underordnede Embedsmænd, naar de ikke kunde faae deres Overordnede til at tage sig af deres Sag, at henvende sig til Repræsentationen og søge igjennem den at fremtvinge Resultater, som de ikke havde kunnet faae paa anden Maade. Jeg tror, at det er en Sætning, som er sand og rigtig, at det kun giver Udplittelse, en Mangel i Administrationen, som gaar ud over Administrationen selv. Der foreligger ikke saa ganske saa Exempler derpaa, saa at jeg tror, at jeg var fuldt berettiget til at udtale mig, som jeg har gjort; men naar det ærede Medlem deraf tog Anledning til at ville mene, at der derved var tænkt paa at paalægge Embedsmændene politisk Vrang, saa benægter jeg det. Jeg kræver ganske vist Lydighed, Disciplin og Orden i Embedsstanden; men for mig kunne Embedsmændene have hvilken som helst politisk Anskuelse de selv ville, naar de indskrænke sig til at have den selv og udøve deres politiske Retigheder selv, men ikke videre: Agitering osv., anser jeg for uanstændig og upassende for Embedsmænd, naar de gaa imod den Regjering, de tjene. Jeg vil dermed have